

Beszámoló könyvtárunk gyarapodásáról

Az elmúlt időszakban tagtársaink, kollégáink adományainak köszönhetően számos értékes könyvvel, dokumentummal gyarapítottuk az Országos Erdészeti Egyesület Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtárának gyűjteményét.

Sponga József, Kaán Károly-díjas erdésztechnikustól megkaptuk *Bokor Rezső*, a későbbi erdészstudós, talajbiológus 1924-ben kiadott erdőmérnöki oklevelét, aminek aláírói között találhatjuk *Kaán Károly* államtitkárt és *Roth Gyula* professzort is. A kiváló állapotban megőrzött, szép keretbe foglalt oklevél könyvtárunk egyik féltve őrzött dísze lett. Hálás köszönet érte!

Dr. Oroszi Sándor, az OEE Erdészettörténeti Szakosztályának elnöke számos értékes könyvvel gazdagította állományunkat. Ezek közül is érdemes kiemelni a következőket:

A Magyar Mezőgazdasági Szakirodalom Könyvszete 6 kötetben, A Magyar Gazdasági Könyvszete 2 kötetben, *Vadas Jenő* 1898-ban kiadott Erdőműveléstana, *Papp Károly* 1943-ban megjelent „A magyar bogárfauna határozoja” című alapműve, *A. Savescu* 1961-ben közzétett több kötetes növényvédelmi albuma. Szintén dr. Oroszi Sándornak köszönhetjük, hogy más kiadványokkal együtt az Erdészettörténeti Közlemények számos általa megőrzött példányát megkaphatta az egyesület és annak egy részét a tagság számára már ingyenesen hozzáférhetővé is tettük az egyesület soproni vándorgyűlésének keretében. Öröm volt nézni, hogy az OEE tagsága milyen nagy érdeklődéssel válogatott a kiadványok között. Ez is mutatja, hogy a mindinkább az elektronikus megjelenést szorgalmazó világunkban az erdésztszadalom képviselői körében még mindig nagy becsülete van a nyomtatott irodalomnak. Ez arra buzdít minket, hogy az adomány még nálunk tárolt pluszpéldányait is hasonló keretek között felajánljuk tagságunknak a jövőben. Könyvtárunk és a tagság nevében is nagyon köszönjük az értékes ajándékot!

Ormos Balázs, egyesületünk egykori főtitkára sok hivatalos levelezést, kordokumentumot és szakmai kiadványt tartalmazó adománnyal járult hozzá a könyvtár gyarapításához. Ezek köréből

néhány fontosabb tételt szeretnénk nevesítve is felsorolni: *Grétsy László* „A mi nyelvünk” című kötete, a Mecseki Erdészeti Zrt. által kiadott Erdei kincseskönyv, az Országos Erdészeti Egyesület 1996. évi Ópusztaszeri Vándorgyűlésének emléklakettje, Civitas Fidelissima-díjat adományozó díszoklevél. Nagyon köszönjük a felajánlást!

Holdampf Gyula tagtársunktól több mint 100 szakkönyvet, folyóiratokat és az erdészet körébe tartozó tárgyi emléket kaptunk, számbavételük még folyik. Az adományozott könyvek és hivatalos kiadványok gyűjtőköre kiterjed az erdőgazdálkodás, erdészetpolitika, vadászat és fegyverismeret, lovászat és kocsizás, a közigazgatás, az alaptudományok és a művészet témaköreire egyaránt. A fegyverismeret köréből külön érdemes megemlíteni A. E. Hartnik több kötetes enciklopédiáját a sörétes és a golyós fegyverekről. Rendkívül értékes és hiánytalan sorozatot kaptunk az adományozótól, ami tartalmazza a Nimród 1975–1995 közötti számait és hasonló sorozatot Az Erdő és az Erdészeti Lapok 1982–

2010 közötti számaiból. Az adomány értékes tárgyi emléket is tartalmaz, az 1990-es strasbourgi miniszteri konferencia alkalmából kiadott, 24 fajfajta tartalmazó fakocka-gyűjteményt. Hálásan köszönjük az értékes ajándékot!

Dr. Magas László erdőmérnöktől, az esemény főrendezőjétől és *Rumpf János* erdőmérnöktől, az esemény rendezőjétől könyvtárunk megkapta a Páneurópai Pikniknek emléket állító „Áttörés” című albumot és a vasfüggönyből származó szögesdrótdarabot a hozzá tartozó tanúsítvánnyal együtt. A könyvbe aláírásukkal a következő bejegyzés került: „A 145. Országos Erdészeti Vándorgyűlésen a Páneurópai Piknikre emlékezve nagyrabecsülésünk jeléül adjuk ezt a könyvet az Erdészeti Egyesület Könyvtárának.” Nagyon köszönjük!

Az említett adományokkal könyvtárunk több mint 200 könyvvel, kiadvánnyal gazdagodott, ami meghaladja az évi átlagos könyvbeszerzésünk nagyságrendjét.

A könyvtár fejlesztésével kapcsolatos fontos hír az is, hogy a Wagner Károly Alapítvány támogatásával – a 2014. évi könyvtárfejlesztési tervünkben leírtaknak megfelelően – folytatódhat a birtokunkban lévő értékes festmények restaurálása. A *gróf Tisza Lajos*-portrét követően most egyesületünk másik elnökének, báró *Tallián Bélának* az egész alakos képe és *Decrett József* portréja kerül sorra. Mindkét kép több helyen sérült, felhólyagosodott, kilyukadt, a festmények széleinél szakadozott. Restaurálásuk már folyamatban van, remélhetőleg ez év végén megújult állapotukban tudjuk mindkét képet a könyvtárban bemutatni. Természetesen erről is külön tudósításban számolunk majd be.

Dr. Sárvári János
a könyvtár őr

Mindenkit várunk az
Erdésznők Országos Találkozóján
2014. október 17-18-án
Somogyszobon a Mocz és Társa Magánerdészet Kft.-nél.

További információ:

www.moczerdeszet.hu ill. www.oee.hu.

Jelentkezési határidő: 2014. szeptember 22.

Tisztelj, hogy tiszteljened!

Az élet úgy hozta, hogy az erdőmérnöki diploma megszerzését követő alig fél-éves erdészeti, erdőművelői gyakorlóságom után a központban kötöttem ki, a vélhetően egyedülálló „közvetlen igazgató alá tartozó érdemi ügyintéző” kinevezéssel. A frissen kinevezett főnököm számtalan addigi elképzelésének megvalósításába kezdett, így nagy hirtelen egy év alatt számos feladatot nyakamba zúdított a sors, az új víztestolnai vaddisznóskert kerítése nyomvonalának a kitűzésétől, a kerítés nyomvonalába eső patakok keresztező vízi műtárgyak tervezésén át, a feltúrás megakadályozó vasúti talpgerendák beszerzéséig. Eközben pedig a gazdaság tatai üdülőjének tardosi maszekok által hétvégeken épített új épületének művezetését, majd a Tatabányai Szénbányák Vállalat által tájrendezésre visszaadott 5-600 hektár erdő és kivett területek részletes ingatlan-nyilvántartási és üzemtervi térképi beazonosítását, s az igen jelentős eltérések vizsgálatát is végeztem. Az apróbb napi feladatokról, mint falépcső tervezése, költségvetés készítése stb. már beszélni sem érdemes.

A szerteágazó „futtatásnak” jelentős hozzáadéka volt, hogy rövid idő alatt kapcsolatba kerülhettem a térség földmérő,

víz- és utépítő, építész és bányász műszaki kollégáival, s az adott feladatok kapcsán közel egyenrangú félként kerestük a megoldást. Ilyenkor kicsit büszke voltam az erdőmérnöki diplomámra, hiszen éreztem, hogy szakmailag is közel egyenrangú félként „kezeltek” a más ágazatbeli mérnökök, ügyintézők.

Miért e látszólag személyeskedő „öndicséret”?

Bár a közvetlen szakmagyakorlástól a sors fura ura – önként és dalolva – megfosztott a kilencvenes évek elején, de az egyesülettel – több szakosztályon és az Erdészeti Lapokon keresztül – folyamatosan igyekszem tartani a kapcsolatot. Így időről időre örömmel, majd magamban durrogva, bosszankodva olvasom az „Új belépők” rovatot is. Lehet másoknak talán apróság, vagy lényegtelennek tűnő kukacoskodás, de tapasztalhatjuk naponta, néha egy betű elmaradása, egy hangsúly elcsúszása mekkora eltéréseket indikál.

Morcosságom tárgya az „*egyéb felsőfok, egyéb középfok*” végzettség elnevezés használata, melyre újra és újra összerándul a gyomrom.

Összerándul két okból is!

Szép magyar nyelvünk érdekes sza-

va az „egyéb”, hiszen igen gyakran használjuk, ha másra nem, hát gondolkunk az úton-útfélen tartott gyűléseink utolsó, „egyebek” napirendi pontjára. A sor végén, megnevezni sem érdemes, nem jelentős stb. felhanggal cseng. Nekem így szinte sértő, ennél még a „*más felsőfok*” is elviselhetőbb volna, bár már e jelzőhöz is ragasztottunk az utóbbi évtizedekben pejoratív tartalmat.

Másrészt, ha elvárjuk, hogy a szakmánkat, azok képviselőjét tiszteljék és becsüljék e honban, akkor úgy gondolom az a minimum, hogy azon más szakági végzettségű tagtársainkat – ha már megtiszteltek bennünket, hogy egyesületi tagjaink soraiba léptek – mi is megtiszteljük a végzettségük szerinti titulus használatával. Bátran írjuk ki: környezetmérnök, vadgazdamérnök, biológiai tanár, történész, horribile dictu fotóművész!

Ha ehhez meg kell változtatnunk a Felvételi – Belépési nyilatkozatot, tegyük meg, s legyünk büszkéek a szakmánkra, amely integrálni, a magyar erdők szolgálatába és szeretetébe tudja állítani a más végzettségű honfitársainkat is.

Tarjáni Antal

okl. erdőmérnök és „*más egyéb*”

Természetfotós előadása Tamásiban

Vadászszезонhoz közeledve időszerű témát választott az OEE Tamási Helyi Csoportjának Erdészklub rendezvénye legutóbbi összejövetelére.

Meghívott vendégelőadóink *Nagy Csaba* erdőmérnök, mérnök-tanár, természetfotós volt, aki a vadfotózás műhelytitkaiba avatta be az érdeklődőket.

A NyME Roth Gyula Gyakorló Szakközépiskola oktatója az 1970-es években kezdett természetfotózással foglalkozni. Képei azóta különböző pályázatokon számos díjat, elismerést kaptak. Ezek között legkiemelkedőbb „Az Év Természetfotósa” cím, amelyet 2002-ben nyert el. Fotói könyvekben, folyóiratokban, természetvédelmi kiadványokban jelennek meg. Legjelentősebb publikációi a Nyugat-Dunántúl Természeti Értékei és a Fertő Hanság Nemzeti Park - Ahol a puszták Véget érnek című önálló fotóalbumok.

Tagja a Magyar Természetfotósok Szövetségének (naturArt), valamint a Nimród Fotóklubnak.

Szakmai életünkben egyre fontosabb a megélt események igényes publikálása, melyhez elengedhetetlen a jó minőségű és informatív fotóanyag. Ha ez még művészi elemekkel is gazdagodik, akkor bizonyossággal kijelenthetjük, hogy mindent megtettünk híres vadállomá-

nyunk, szép terítkeink, és a vadászathoz kapcsolódó hagyományaink méltó bemutatásáért. Ebben nyújtott Nagy Csaba segítséget a Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt. szakszemélyzeti tagjainak is, melyet ezúton is köszönünk.

Antli István

